

Ps.18:1,9; Hand.20:35b; Opw.789; Opw.640; Gk131; Gk163:1,2; Ps.136:1,3,21

Wat Eliene en wij kunnen leren van de Here Jezus en van Paulus

1. Geven is beter dan ontvangen. Psychologen hebben het onderzocht: je wordt gelukkig(er) van geven. Toch lijkt dit principe niet overal toegepast te worden....
2. Bij Paulus werkte het wel. We lezen hier en elders over zijn inspanningen/geven. Dat is bij hem te verklaren vanuit wat hem overkwam en wat de Geest met en in hem is gaan doen. Om preker-onder-de-heidenen te kunnen worden. Paulus neemt afscheid van de kerkenraad van Efeze. Als je intens bent opgetrokken met elkaar en het 'drama van Artemis' achter de rug hebt, levert dat heftige emoties op. Het 'opbouwende Evangelie van genade' (vs.32) smeedt diepe banden. Paulus laat de mensen los. Dat kan ook want de mensen zijn niet van hem maar van de goede Herder. De gemeente is van de Heer, 'verworven door het bloed van zijn eigen Zoon' (vs.28).
3. We verschuiven onze blik van Paulus naar Jezus. Geven is beter dan ontvangen... Voor Jezus werkte het anders dan psychologen uitleggen: Hij ging tot het einde en nog verder, maar dat was afzien, dienen, sterven.... Dan moet je wel heel erg het einddoel zien om blij te kunnen zijn met geven. Dat is om zijn Vader vreugde te geven en het Koninkrijk van God te bouwen. 'Geven maakt gelukkiger' past (dus ook) heel goed in de taal van de Bergrede. Woorden voor pelgrims onderweg. Zalig hij/zij die geeft...Wat gaf het aan Paulus en Jezus diepe vreugde, vrede en richting aan hun leven. Hoe is dat voor jou/u?
4. Eliene moet eerst goed zorgen voor zichzelf. Door te genieten van het goede leven. Door te leven en te delen met God, met Aldert, haar gezin, familie en vrienden. Laat dat de basis zijn onder haar zorg voor de gemeente. Zij is onderdeel van de kudde en tegelijkertijd heeft zij daarin een aparte taak/dienst. Wolven bedreigen de kudde, dwaalleer kan de kudde ziek maken. Zij, ouderlingen en wij allemaal moeten ervoor zorgen dat de stem van de goede Herder hier klinkt en blijft klinken! God vertrouwt het ons toe om Hem bij zijn werk op aarde te helpen. Hoe mooi is dat. Nu maar geven...

Gesprekspunt, kind-fragment, citaten, bijbelrooster

1. Groet Eliene na de dienst. Deel iets met haar. En geloof in 'wij doen het samen'!
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: je z . g El . . ne v . . k v . . r in de k . rk om . at ze het kindmo . . nt d . . d. Nu g . . t ze w . t an . ers doen. Vr . . g th . . s m . . r w . t d . n. Ga je haar na de d . . nst ook e . en gr . . ten? D . t v . ndt ze v . st fijn. G s!
3. 'De kunstenaar Gert Creemers noemt met dit citaat ('het is beter te geven dan te ontvangen') vol ironie boksen echt een sport voor christenen. Geven staat inderdaad minder hoog op de agenda van de mensheid dan de uitkomst van zo'n onderzoek doet vermoeden. Dat blijkt uit de wereldsituatie: er is een grote kloof tussen arme en rijke landen'
4. 'Door wolven in de kudde zal de aanval niet komen in de vorm van directe tegenstand of een botsing van machten, maar in die van een verdraaiing van de waarheid. De grootste ketterijen ontstaan niet uit een rechtstreekse ontkenning; doorgaans zal de kerk dat wel kunnen herkennen. Nee, ze ontstaan wanneer een element dat dat misschien wel belangrijk maar niet centraal is, zo groot wordt dat de mensen zich daar wel mee bezig moeten houden, zich erop gaan fixeren en over verschillende standpunten gaan discussiëren alsof dat het enige van belang is. Zoiets is in de Middeleeuwen gebeurd met de theorie van het vagevuur; in de 20^e eeuw met berekeningen van de 'opneming': in de 21^e eeuw met...'
5. **Bijbelrooster zondag** Filippenzen 2:1-11 (6-8); **maandag** Ef.6:10-20 (wat moet je doen tegen 'wolven?'); **dinsdag** 2Kor.11:17-32; **woensdag** Mat.10:1-20 (vs.8b lijkt op Hand.20,35b); **donderdag, vrijdag en zaterdag** over wat er gebeurde in Efeze: Hand.19:1-20; 21-34 en 35-40. **Liefhebbers:** Joh.21 (vs.25. Paulus heeft de woorden van Jezus gehoord maar niet alles is opgeschreven). Paulus heeft ook twee weken met Petrus doorgebracht: Gal.1:18b. Over het 'opbouwend Evangelie van genade' (Hand.20:32): Rom.1 (16-17); 1Thess.2 (1-13); Hebr.4 (12).

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 13 november '22

Liturgie rondom Handelingen 20,35b

Wat Eliene en wij kunnen leren van de Here Jezus en van Paulus

Blok 1. Psychologen en onderzoekers hebben het uitgewezen.

Van geven word je gelukkig.

Miljonairs werden erop bevroegd. Ook van rijkdom geniet je meer als je er ook van kunt delen. En samen kunt genieten.

Het zal vast weer dat bewuste stofje in je hersenen aanmaken.

Dat je een geluksgevoel geeft. Dopamine...

Hand.20,34 Geven is beter dan ontvangen...

Dat zal vast zo zijn, maar misschien wel vooral als het gebeurt vanuit overvloed.

Want er zijn ook heel wat verhalen te vertellen waaruit blijkt dat we helemaal niet zo graag en niet zo makkelijk geven...

Calvijn zei zo'n 500 jaar geleden al: 'het dagelijks leven laat zien dat weinig mensen werkelijk overtuigd zijn van deze waarheid'.

En los van Calvijn weten we ervan dat rijken rijker worden ten koste van armen en dat de kloof tussen arm en rijk steeds groter wordt.

En ook wij als rijke christenen nog wel eens de neiging hebben om weg te kijken.

Zo druk maken de christenen/wij zich niet om de gevolgen die de opwarming van de aarde heeft voor kwetsbare mensen in andere delen van deze wereld.

We nemen en pakken wel degelijk!

Hiermee wil ik toch het makkelijke verhaal van de psychologen wat relativiseren.

Maar een nog betere route is om eens te gaan kijken naar de Bijbel. Wat God erover zegt. Wat we kunnen ontdekken over de Here Jezus en over Paulus, als het gaat om geven. Om in de spiegel te kijken. Om te gaan verlangen naar het goede leven, zoals bedoeld door de Here God.

Blok 2. Laten we eens even kijken naar Paulus.

We lazen net in Handelingen 20 wat hij allemaal wel niet gedaan heeft in zijn leven.

Onder moeilijke omstandigheden. En bijv. in 2 Korinthe 11 vind je een opsomming van alle moeiten die hij heeft ondervonden in zijn leven. Dat is nogal heftig!

Zijn leven bestond voor een groot deel uit geven. Nogal eens ten koste van zichzelf.

We kunnen dit alleen maar (een beetje) begrijpen als we kijken naar zijn levensgeschiedenis.

Bekering van Paulus

Als vervolger van christenen werd hij door de Here Jezus in zijn kraag gepakt en werd hij daarna steeds meer geraakt door Gods genade. En dat dit wonder er ook voor hem was.

Hij moest er zijn leven lang mee dealen dat hij erge dingen had gedaan als het ging om zijn omgang met christenen, maar hij mocht Gods liefde ontdekken.

En hij mocht God gaan meehelpen, vooral om dit geweldige nieuws door te geven in de wereld. En daar ging hij voor. Desnoods dag en nacht, en geregeld 'onder tranen'.

Hand.20:31: 'vergeet niet hoe ik ieder van u drie jaar lang dag en nacht onder tranen steeds weer raad heb gegeven'. Als dat geen geven is!

En als je zo bezig bent en zo intensief leeft en werkt met de mensen om je heen, dan ontstaan er diepe banden.

Door de intensiteit, maar ook door de inhoud.

Je hebt het over de grootste, de belangrijkste dingen met elkaar.
Even een check voor ons vanmorgen: herken je dat? Zoals je hier met elkaar geloofsgemeenschap probeert te zijn? Dat dit de belangrijkste dingen zijn om het met elkaar over te hebben. Over God en zijn genade.
Of is dat vooral iets voor de ouderlingen, en straks voor Eliene?

Dus als Paulus hier afscheid neemt van de kerkenraad van Efeze kun je begrijpen dat het heel emotioneel is.

Werk in de gemeente levert vaak diepe emotie op. Ook hier.

Er wordt gehuild. Ze schamen zich niet voor hun tranen.

Op het fotootje dat van onze kerkenraad in de Weijenbelt genomen werd, zie je veel plezier. Dat is er ook op vergaderingen. Maar ook veel emotie...

Paulus laat hen los. Hij neemt afscheid. Dat kan ook, want de gemeente van Efeze is niet van hem maar van de Here God.

Verworven door het bloed van zijn eigen Zoon

Ik heb wel eens vaker iets gedaan met Handelingen 20 en dan benadrukte ik dat vooral. Zoals het prachtig én expliciet is verwoord in vs.28: 'Gods gemeente, die Hij verworven heeft door het bloed van zijn eigen Zoon'.

De gemeente is van de Heer. Gekocht en betaald door het bloed van zijn Zoon.

De gemeente is niet van Paulus en niet van Eliene maar van de Heer.

Zeg elke avond maar tegen de Heer: het is uw Kerk. Ik ga slapen....

Blok 3. Paulus, een prachtig mens.

Maar nu Iemand van een heel ander kaliber: de Heer Zelf.

En laten we dan maar helemaal voorzichtig zijn om een beetje snel en makkelijk te zeggen 'geven is beter dan ontvangen, want je wordt er zelf zo gelukkig van'.....

Wat was het voor Hem verschrikkelijk, wat Hij moest geven.

Wat zag Hij er tegen op. Wat heeft Hij geworsteld in de tuin van Getsemane.

Wat was het vreselijk zijn weg naar Jeruzalem, zijn weg naar het kruis.

Denk er nooit makkelijk over!

Golgotha 'gekomen om te dienen'

Johannes 13, het mooie hoofdstuk over (o.a.) de voetwassing begint zo mooi met de woorden 'Hij heeft liefgehad tot het einde'.

Je kunt ook zeggen: Hij heeft gegeven tot het einde en zelfs nog verder.

En wat zo mooi is bij onze Heiland?

Hij keek naar het achterliggende doel.

Meer dan eens heeft Hij het verteld. Hij wil de Vader eren.

Zijn Naam grootmaken.

Hij wil het plan uitvoeren dat in de goddelijke raad bedacht is.

Hij wil dat mensen niet verloren gaan maar gered worden.

En daarom ging Hij door. Zette Hij door. Gaf Hij niet op.

Duizendmaal dank aan deze Redder. Die gegeven heeft.

Die kwam om te dienen.

En voorzichtig zeg ik dan daarna: dat te doen maakte Hem gelukkig.

Uw wil te doen is voor Mij eten en drinken, zei Hij. Het belangrijkste. Daar leef Ik op!

Nog even wat anders: Paulus zegt dat Jezus heeft gezegd 'geven maakt gelukkiger dan ontvangen' (vs.35).

De denkers onder ons hebben natuurlijk al geverifieerd in hun hoofd waar en wanneer de Heer dat gezegd heeft.

Ik check eventjes wie dat heeft gedaan 😊....

Om te vervolgen met: dat heeft Hij wel gezegd maar het is niet opgeschreven.

Het hoort bij die opmerking van Johannes aan het einde van zijn Evangelie (Joh.21).

'Er is nog veel meer gedaan door onze Heiland, te veel om op te schrijven'.

Daar is dit er dan dus ook eentje van...

En het zou mij niet verbazen als deze uitdrukking een keer door de Here Jezus gebruikt is in de Bergrede.

Het heeft dezelfde manier van zeggen: zalig ben je....

In de nieuwere vertaling 'gelukkig ben je als'...

Zaligspreking geven maakt gelukkiger dan ontvangen

Gelukkig ben je als je geeft! Taal voor pelgrims onderweg.

Taal voor mensen die geïnspireerd worden door Paulus, door de Heer en in de loop van de geschiedenis door heel veel anderen.

Bekend, moeder Theresa, onbekend: degene die misschien wel naast je zit in de kerk, of jijzelf...

Het geeft voldoening, een doel te hebben, een richting te weten waar je naar toe gaat.

En als je het al niet deed tijdens deze preek, dan vraag ik het aan je: hoe is dat voor jou? Wat doet het met je, zo'n uitspraak: geven maakt gelukkig?

Herken je het? Klopt het voor jou? Of raakt het te zeer een gevoelige snaar van 'en ik dan?'. Moet ik mijzelf dan wegcijferen? Ik heb al zo'n moeite om mezelf iets waard te vinden. Heb het er dan eens over. Pak nog eens een momentje om er opnieuw bij stil te staan. Alleen, samen, met de Heer. Of nog anders...

Laten we ook eerlijk zijn: dit is geen makkelijke boodschap: geven maakt gelukkiger dan ontvangen. Het gaat tegen jezelf in. Het is taal voor in Gods Koninkrijk.

Zoals de andere zaligsprekingen ook niet makkelijk zijn.

Gelukkig ben je als je nederig van hart bent.

Gelukkig ben je als je treurt.

Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden.

Gelukkig, ja... want je zult God zien. Je zult de Koning zien.

Je bent inwoner van Gods Koninkrijk, maar wat je meemaakt kan heftig zijn.

Vraag maar aan Paulus. Vraag maar aan de Here Jezus.

En misschien wel: vraag maar aan je zelf....

Blok 4. We schakelen nog even van het strand van Milete naar vandaag.

De dag dat we een groot cadeau van de Here God ontvangen. Een nieuwe ouderling.

Dat blijf ik zo zeggen en ik spreek de Bijbel na: een charisma. Een genadegave.

Een groot cadeau. Eliene Bos. Een nieuwe ouderling, zodat ons rijtje weer compleet is.

De volgende foto uit de Weijenbelt zal er weer heel anders uitzien....

Een nieuwe ouderling, zodat er aan een wijk, los van alle anderen, ook weer een ouderling kan worden toegevoegd. Laten we nog een keer zeggen tegen elkaar: wat vinden wij het nodig in onze gemeente dat er ouderlingen zijn.

En als jezelf die of andere gaven ontvangen hebt: stel je beschikbaar om iets te doen met wat God aan je gaf. Ook heel concreet in onze gemeente.

Er is heel wat te doen. Er zijn nog de nodige vacatures.

En wat moet Eliene nu vooral gaan doen? Morgen klaar staan in de wijk om te geven en te geven, tot ze erbij neervalt?

Nee, ik denk dat haar eerste roeping is om goed te zorgen voor zichzelf.

Om het goed te hebben en te houden met Aldert, zeker nu ze het drukker gaat krijgen.

En nieuw evenwicht moet vinden. Haar kinderen, haar vrienden.

Goed zorgen voor zichzelf. Vervolgens dichtbij de Here God leven.

Wandelen met Hem gaat voor het wandelen in de wijk.

Als haar dat allemaal lukt: wat moet het dan mooi zijn om haar tegen te komen.

Haar te ontmoeten. Haar hart te mogen zien spreken in haar omgang met ons.

En in het bijzonder de mensen uit de wijk.

Het bijzondere van een ouderling is altijd dat je aan de ene kant zorg moet verlenen, goed moet zorgen voor de kudde.

En dat je tegelijkertijd zelf ook een schaap uit diezelfde kudde bent.

Daar moet je je weg in zien te vinden.

Hé, wij zijn vrienden. Hoe gaan we dat nu doen nu ik ook ouderling ben?

Samen met de andere ouderlingen, en voorlopig (bijna) zonder predikant.

Belangrijk werk. Om op te letten. Om te zorgen voor de kudde.

En Paulus gebruikt hierbij een beeld dat vandaag de dag extra spreekt.

Er zijn woeste wolven die de kudde binnendringen.

En wat er dan kan gebeuren: daar zien we regelmatig plaatjes van.

Wolven bedreigen de schapen

Om het beeld nog ingewikkelder te maken: er zijn ook schapen die van binnen wolven zijn. En de kudde van binnenuit kapot maken. Door dwaalleer.

Daar gaan schapen kapot aan.

Let op ouderlingen. Let op Eliene.

Leef dicht bij de Here God en zijn woorden.

Analyseer de tijd en als je dat zelf moeilijk vindt: vraag hulp.

Schakel anderen in. Uit de gemeente, uit de Classis.

Je hoeft het niet alleen te doen!

Maar zorg er alsjeblieft voor dat de stem van de Goede Herder hier steeds te horen blijft!

Ichthuskerk, samen bezig

En blijf ook geloven dat het Gods manier van werken is om ons, om ons allemaal, om ook ouderlingen in te schakelen.

Hij gelooft erin. Hij vertrouwt erop.

We mogen Hem meehelpen. En dat willen we doen.

Door alle weerbarstigheid heen.

En dan nu maar geven! Daar word je gelukkig van.

Koningskinderen die zich gedragen en geborgen mogen weten.

En van daaruit aan de slag gaan.

Dat kan pittig zijn.

Maar denk dan maar eens aan Petrus die uit de boot stapt.

Waarover we zo gaan zingen.

Let hij op de golven. Hij zakt in het water.

Kijkt hij naar de Heer, dan lukt het.

Leer mij gaan over de golven, in vertrouwen. Ga je mee? Amen.